

ระเบียบมหาวิทยาลัยรังสิต

ว่าด้วย การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2564

เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มีแนวทางที่ชัดเจนและเป็นธรรม อันจะเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทำการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนา ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาสาขาต่างๆ ขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 โดยมติคณะกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์และอัตราการจัดสรรผลประโยชน์ จากผลงาน ด้านทรัพย์สินทางปัญญา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ปี 2564 ในการประชุมครั้งที่ 1/2564 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2564 จึงให้วางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยรังสิต ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2564 ”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยรังสิต

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยรังสิต

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

“บุคลากรของมหาวิทยาลัย” หมายถึง คณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย หรือ บุคคลภายนอกที่มหาวิทยาลัยว่าจ้างหรือมอบหมายให้ปฏิบัติงานโดยได้รับค่าตอบแทนจากมหาวิทยาลัย

“ผู้สร้างผลงาน” หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย บุคลากรของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และผู้ที่มหาวิทยาลัยได้เชิญหรือมอบหมายให้มาปฏิบัติงานหรือร่วมปฏิบัติงานเพื่อสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ ออกแบบ สร้างผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยรังสิตที่จัดตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาและวางหลักเกณฑ์ในการจัดการเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้น และส่งเสริมให้นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายถึง ผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ งานประดิษฐ์ งานออกแบบผลิตภัณฑ์ งานอันมี ลิขสิทธิ์หรืออื่น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือนำไปสู่การดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย ได้แก่ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ความลับทางการค้า สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ การออกแบบผังภูมิ วงจรรวม หรือการคุ้มครองในทรัพย์สินทางปัญญาด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็งานที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายแล้วหรือไม่ก็ตาม

“การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา” หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย การแสวงประโยชน์จากงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างผู้ก่อให้เกิดประโยชน์อันเป็นทรัพย์สินทางปัญญากับมหาวิทยาลัย และการส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์ คิดค้น และสร้างสรรค์งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา

“การประดิษฐ์” หมายถึง การคิดค้นหรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีขึ้นใหม่ หรือการกระทำใดๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี

“ผู้ประดิษฐ์” หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่คิดค้น หรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดขึ้นใหม่ หรือผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีที่ดีขึ้น

“สิทธิบัตร” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

“อนุสิทธิบัตร” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ที่ยังไม่มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นในระดับที่จะขอรับสิทธิบัตร

“งานประดิษฐ์” หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใหม่ที่เกิดขึ้นจากการคิดค้น หรือคิดทำขึ้นแต่ยังมิได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร

“กรรมวิธี” หมายถึง วิธีการ กระบวนการ หรือกรรมวิธีในการผลิต หรือการเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้นหรือการปรับสภาพให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์และรวมถึงการใช้กรรมวิธีนั้นๆด้วย

“แบบผลิตภัณฑ์” หมายถึง รูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือองค์ประกอบของลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรมได้

“ผู้สร้างสรรค์” หมายถึง ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

“ลิขสิทธิ์” หมายถึง สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใดๆ กับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย ลิขสิทธิ์

“งานอันมีลิขสิทธิ์” หมายถึง งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรี กรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง นักแสดง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์งาน ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธี หรือรูปแบบ ใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

“วรรณกรรม” หมายถึง งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด และให้หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วย

“นาฏกรรม” หมายถึง งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็น เรื่องราว และให้หมายความถึงการแสดงโดยวิธีไปด้วย

“ศิลปกรรม” หมายถึง งานที่มีลักษณะเป็นงานจิตรกรรม งานประติมากรรม งานภาพพิมพ์ งาน สถาปัตยกรรม งานภาพถ่าย งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติ อันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ และงานศิลปะประยุกต์ ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

“ดนตรีกรรม” หมายถึง งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลง หรือขับร้องไม่ว่าจะมีคำร้องและ ทำนองหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายรวมถึงโน้ตเพลง หรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียง ประสานแล้ว

“โสตทัศนวัสดุ” หมายถึง งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะ ใดๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความ รวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี

“ภาพยนตร์” หมายถึง โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพ ซึ่งสามารถนำออกฉาย

อย่างต่อเนื่องได้ อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงบนวัสดุอื่นเพื่อนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี

“สิ่งบันทึกเสียงและบันทึกการแสดง” หมายถึง งานอันประกอบด้วยลำดับของดนตรี เสียง การแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใดๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์ หรือเสียงประกอบ โสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

“นักแสดง” หมายถึง ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดง ตามบทหรือในลักษณะอื่นใด

“งานแพร่เสียงแพร่ภาพ” หมายถึง งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุ กระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์ หรือด้วยวิธีการอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

“ทำซ้ำ” หมายถึง คัดลอกไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนาหรือจากการโฆษณา ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึงคัดลอกหรือทำสำเนา โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการ จัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วน อันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายถึง ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำ ขึ้น

“การโฆษณา” หมายถึง การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูป หรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดย ความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมาก พอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่ง นาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยาย หรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ ภาพเกี่ยวกับงาน ใด การนำศิลปกรรมออกแสดง และการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

“เครื่องหมายการค้า” หมายถึง เครื่องหมายของมหาวิทยาลัยรังสิต หรือเครื่องหมายอื่นที่หน่วยงานหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งเป็นที่เข้าใจหรือถือว่าเป็นเครื่องหมายของมหาวิทยาลัย ที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายดังกล่าวนั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายบริการ” หมายถึง เครื่องหมายของมหาวิทยาลัย หรือเครื่องหมายอื่นที่หน่วยงานหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยประดิษฐ์ขึ้น ซึ่งเป็นที่เข้าใจหรือถือว่าเป็นเครื่องหมายของมหาวิทยาลัย ที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับการบริการ เพื่อแสดงว่าการบริการที่ใช้เครื่องหมายดังกล่าวนี้แตกต่างจากบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายรับรอง” หมายถึง เครื่องหมายที่มหาวิทยาลัยใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรอง ดังกล่าวข้างต้นต้องได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

“ความลับทางการค้า” หมายถึง ข้อมูลการค้าที่เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้น หรือการสร้างสรรค์ โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเป็นความลับ และให้ความหมายรวมถึง สูตรรูปแบบ งานที่ได้รับรวบรวมหรือประกอบขึ้น โปรแกรม วิธีการทางเทคนิคหรือกรรมวิธีด้วย

“สิทธิในพันธุ์พืชใหม่” หมายถึง สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชในการแสวงประโยชน์จากพันธุ์พืชใหม่ที่ได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช

“สิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวม” หมายถึง สิทธิของผู้ออกแบบผังภูมิของวงจรรวมในการทำซ้ำซึ่งแบบผังภูมิ หรือกระทำการใดเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ กับแบบผังภูมิที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นหรือวงจรรวมที่มีแบบผังภูมินั้นประกอบอยู่ด้วย ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

ข้อ 5. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจสั่งการหรือออกประกาศ เพื่อให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด 1

สิทธิในงานประดิษฐ์ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร

ข้อ 6. สิทธิในการแสวงประโยชน์จากงานประดิษฐ์ งานออกแบบผลิตภัณฑ์ การขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรที่เป็นผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ การออกแบบและการสร้างสรรค์ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในความควบคุมของมหาวิทยาลัย หรือที่ได้ใช้เวลาทรัพยากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และพื้นที่ทดลองของมหาวิทยาลัย ในการสร้างสรรค์ผลงาน หรือเป็นงานอันเกิดจากเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัย หรืองานอันเกิดจากการได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนอื่น โดยอาจก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือไปสู่การดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร ให้ตกเป็นของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ทำหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

สิทธิในการแสวงประโยชน์จากงานประดิษฐ์ งานออกแบบผลิตภัณฑ์ การศึกษาค้นคว้าทดลองหรือวิจัยเพื่อการทำวิทยานิพนธ์หรือรายงานการค้นคว้าอิสระของผู้สร้างผลงาน ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้ใช้เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ห้องปฏิบัติการหรือสถานที่ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกของคณะหรือมหาวิทยาลัย หรือได้รับเงินทุนสนับสนุนการศึกษาหรือการวิจัยจากมหาวิทยาลัยหรืออาจารย์ที่ปรึกษาไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ให้เป็นสิทธิร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้สร้างผลงาน เว้นแต่จะได้ทำหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่นักศึกษามีผลงานการประดิษฐ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ให้สิทธิในการขอรับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรในการประดิษฐ์นั้นตกเป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ 7. หากผลงานมีการดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา อันได้แก่สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ให้ผู้ประดิษฐ์มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานะผู้ประดิษฐ์สำหรับความคุ้มครองในทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านั้น

ข้อ 8. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์และเพื่อความเป็นธรรม หากมหาวิทยาลัยได้รับผลประโยชน์จากการประดิษฐ์ หรือการใช้สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ให้ผู้ประดิษฐ์มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการนำเอาผลงานนั้นไปใช้ในเชิงพาณิชย์ หรือที่เกิดจากการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร แล้วแต่กรณี

ข้อ 9. ในกรณีที่เป็นการงานประดิษฐ์ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยให้ความเป็นเจ้าของสิทธิในงานประดิษฐ์ ผู้ทรงสิทธิบัตรการประดิษฐ์ หรืออนุสิทธิบัตร และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากการนำผลงานนั้นไปใช้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอกนั้น และให้ผู้ประดิษฐ์มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากมหาวิทยาลัย

ข้อ 10. บุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่แจ้งและเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง โดยละเอียด และสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการค้นพบ หรือการประดิษฐ์ที่ตนได้คิดค้นขึ้น ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ หรือขอรับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร

ข้อ 11. ผู้ประดิษฐ์ที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร หรือนำเอาผลงานประดิษฐ์ไปไว้ใช้ประโยชน์จะต้องแจ้งความจำเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ

ข้อ 12. ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์ต้องการดำเนินการด้วยตนเอง เกี่ยวกับการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร หรือนำเอาสิ่งประดิษฐ์ไปใช้ประโยชน์ หรือในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์ได้แจ้งความจำเป็นตาม ข้อ 11 แล้ว แต่คณะกรรมการมิได้พิจารณาดำเนินการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำเอาสิ่งประดิษฐ์นั้นไปใช้ประโยชน์ภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ประดิษฐ์สามารถดำเนินการดังกล่าวด้วยตนเองได้โดยทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ที่จะได้รับการใช้สิทธิตาม สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือการนำเอาสิ่งประดิษฐ์นั้นไปใช้ประโยชน์แล้วแต่กรณี

ข้อ 13. ค่าตอบแทนการใช้สิทธิ และค่าธรรมเนียมการเปิดเผยเทคโนโลยีซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่เกิดจากงานประดิษฐ์ การใช้สิทธิตามสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 14. ให้ผู้ประดิษฐ์เป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในผลประโยชน์ ที่เป็นค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษา ที่เกี่ยวเนื่องกับงานประดิษฐ์

ข้อ 15. ในกรณีที่มีผู้ประดิษฐ์หลายคนให้นำเอาผลประโยชน์ที่จัดสรรให้ผู้ประดิษฐ์ตามข้อ 13 มาแบ่งให้แก่ผู้ประดิษฐ์ร่วมทุกคน

การแบ่งผลประโยชน์ตามข้อนี้ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ประดิษฐ์ร่วมทุกคน หากตกลงกันไม่ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการแบ่งผลประโยชน์ให้ตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี

หมวด 2

ลิขสิทธิ์

ข้อ 16. งานอันมีลิขสิทธิ์ที่เกิดจากการสร้างสรรค์โดยนักศึกษาและ/หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ เว้นแต่จะมีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือมีข้อตกลงเป็นหนังสือกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

มหาวิทยาลัยมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการเรียน การสอน การวิจัยและการให้บริการวิชาการ โดยนักศึกษาและ/หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย ต้องทำหนังสือยินยอมและบันทึกไว้ว่า “ยินยอมให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่ผลงาน” ตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่นักศึกษาและ/หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยเจ้าของผลงานต้องการจะเผยแพร่ผลงานต้องอ้างอิงชื่อมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ 17. งานอันมีลิขสิทธิ์ที่เกิดจากการสร้างสรรค์ขึ้น โดยการว่าจ้างของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าผู้สร้างสรรค์งานจะเป็นบุคลากรสายวิชาการ สายสนับสนุน หรือเป็นบุคคลภายนอก ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ 18. กรณีที่งานอันมีลิขสิทธิ์เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่เกิดจากการวิจัย หรือกิจกรรมทางวิชาการ อื่นๆ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย ให้ลิขสิทธิ์และการใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานที่ให้ทุน

ข้อ 19. กรณีที่เป็นงานตามข้อ 18 แต่ไม่มีการจัดทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงาน ผู้ให้ทุนเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์นั้นเป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ 20. เพื่อความเป็นธรรมและเพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรคผลงาน ให้ผู้สร้างสรรค์งาน อันมีลิขสิทธิ์ตามข้อ 19 มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้สิทธิตามลิขสิทธิ์ ได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 21. ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และเงื่อนไขการใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้สร้างสรรค์

- (1) งานสร้างสรรค์นั้นเป็นผลงานที่ได้มาจากการให้การสนับสนุนด้านการเงิน ด้านบุคลากร หรือการช่วยเหลืออื่นๆ จากมหาวิทยาลัย ในระดับที่มากกว่าการใช้ทรัพยากร

ของ มหาวิทยาลัยตามปกติ ทั้งนี้ มิได้ให้หมายความรวมถึง การใช้สถานที่ทำงาน การใช้ห้องสมุด การสนับสนุนด้านธุรการ และการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นการใช้งานตามปกติที่บุคลากรพึงได้รับจากมหาวิทยาลัย

(2) งานสร้างสรรค์นั้นเป็นผลงานที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรที่เป็นของมหาวิทยาลัย เช่นการใช้คลังข้อมูลที่เป็นวัสดุหรือเอกสารซึ่งเป็นของมหาวิทยาลัย

(3) งานสร้างสรรค์ที่มีการใช้เสียงหรือภาพของนักศึกษา หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย หรือเป็นงานที่นักศึกษาหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการจัดเตรียม หรือในการใช้สติปัญญาหรือความคิด จนทำให้เกิดผลงานนั้นขึ้น

(4) งานสร้างสรรค์ที่กระทำในมหาวิทยาลัย หรือใช้ตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้มิได้ให้หมายความรวมถึง การระบุชื่อของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย เพียงเพื่อให้สาธารณชนทราบว่าผู้สร้างสรรค์เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ 22. ให้คณะกรรมการจัดทำข้อตกลงเป็นหนังสือกับผู้สร้างสรรค์ตามข้อ 21 เพื่อกำหนดความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และเงื่อนไขการใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิ ในกรณีกำหนดให้ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัย ให้ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้สิทธิตามลิขสิทธิ์ในสัดส่วนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้สร้างสรรค์ ผลประโยชน์ของสังคม และการส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานและเผยแพร่ผลงานให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

หมวด 3

การใช้ชื่อ เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรอง

ข้อ 23. ชื่อ เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรอง ที่หน่วยงานหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นโดยสื่อถึงความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยให้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ข้อ 24. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนชื่อ เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ตามข้อ 27 เป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรองได้ตามความเหมาะสม

ข้อ 25. การนำชื่อ สัญลักษณ์ ภาพ หรือเครื่องหมายใดๆ ของมหาวิทยาลัยหรือที่สื่อความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะจดทะเบียนแล้วหรือไม่ก็ตามไปใช้ในทางการค้า หรือในกิจการใดๆ ที่มีได้เกี่ยวข้องหรือได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

ข้อ 26. บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีสิทธิใช้ชื่อ สัญลักษณ์ ภาพ หรือเครื่องหมายที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเพื่อแสดงว่าตนเองสังกัดมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีสิทธิใช้ชื่อ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายดังกล่าวในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือให้ปรากฏในสื่อใดๆ ที่เป็นผลงานวิชาการของตนเองได้

ข้อ 27. บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะต้องไม่นำชื่อ สัญลักษณ์ ภาพ หรือเครื่องหมายใดๆ ที่สื่อความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมใดๆ อันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด 4

ความลับทางการค้า

ข้อ 28. บุคลากรหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการใดที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลซึ่งถือว่าเป็นความลับทางการค้าของมหาวิทยาลัย โดยไม่ได้รับความยินยอมจากมหาวิทยาลัย

ข้อ 29. ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์จากความลับทางการค้าของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดทำข้อตกลงหรือให้ความเห็นชอบแก่ข้อตกลงที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยกระทำกับบุคคลภายนอก เกี่ยวกับการนำความลับทางการค้าไปใช้ประโยชน์ โดยคำนึงถึงการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างยุติธรรมระหว่างมหาวิทยาลัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 30. กรณีที่การดำเนินการตามข้อ 29 เกี่ยวข้องกับงานประดิษฐ์ที่ยังไม่ได้จดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ให้นำข้อกำหนดเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ตามหมวด 1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 5

สิทธิในพันธุ์พืชใหม่

ข้อ 31. สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืช ซึ่งบุคลากรหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้กระทำขึ้นย่อมตกเป็นของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ทำหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 32. กรณีที่เป็นพันธุ์พืชใหม่ซึ่งได้มาจากการปรับปรุงหรือพัฒนาพันธุ์ด้วยทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย ให้สิทธิในการขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ และการใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่เป็นไปตามข้อตกลงที่กระทำขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานผู้ให้ทุน

ข้อ 33. เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการค้าว่าวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ และเพื่อความเป็นธรรมแก่บุคลากรหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ปรับปรุงพันธุ์พืช ให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากการใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ตามข้อ 31 และข้อ 32 ได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 34. บุคลากรหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ปรับปรุงพันธุ์พืชมีหน้าที่แจ้งและเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริงโดยละเอียดและสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ตนเองได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์

ข้อ 35. นักปรับปรุงพันธุ์พืชที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่จะต้องแจ้งความจำเป็นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ

ข้อ 36. กรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชต้องการดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชได้แจ้งความจำเป็นตามข้อ 35 แล้ว แต่คณะกรรมการมิได้พิจารณาดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามที่ได้แจ้งภายในเวลาอันสมควร ให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชสามารถดำเนินการดังกล่าวด้วยตนเองได้โดยทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการแบ่งปันผลประโยชน์ที่จะได้รับการใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่

ข้อ 37. การพิจารณาเพื่อจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักปรับปรุงพันธุ์พืชตาม ข้อ 35 และข้อ 36 ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและอัตราค่าตอบแทนแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืช

- (1) ให้คำแนะนำ คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีในการออกประกาศตามระเบียบนี้
- (2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนและจัดแจ้งสิทธิเพื่อให้ผลงานที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
- (3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาตามระเบียบนี้
- (4) จัดทำข้อตกลงกับผู้ประดิษฐ์ หรือผู้สร้างสรรค์อันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์ตามระเบียบนี้
- (5) ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อตกลงด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่กระทำขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก
- (6) ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้เกิดการค้นคว้าวิจัยเพื่อให้มีการสร้างสรรค์งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา
- (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ 43. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามอำนาจหน้าที่ในข้อ 42 แทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 44. ให้สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญามหาวิทยาลัยรังสิต หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยรังสิตโดยคำสั่งอธิการบดี ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ มีอำนาจ หน้าที่ ดำเนินการต่างๆ เพื่อคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทของมหาวิทยาลัยตามระเบียบนี้

- (1) เสนอแนะแนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาให้กับคณะกรรมการ
- (2) ดำเนินการยื่นคำขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทที่เกิดจากการประดิษฐ์หรือการสร้างสรรค์ของบุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษา
- (3) รับผิดชอบในการจัดหาค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการขอรับความคุ้มครอง

ในทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อ (2)

(4) รับผิดชอบในการจ่ายค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อรักษาสีทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตลอดอายุการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง

(5) เจรจาต่อรองเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

(6) จัดสรรสิทธิประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

(7) ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสมเพื่อคุ้มครองและรักษาสีทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทของมหาวิทยาลัย

(8) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวดที่ 8

บทเฉพาะกาล

ข้อ 45. การจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีให้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามระเบียบและให้ดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในข้อ 44 ภายใน 30 วัน และให้ปฏิบัติตามระเบียบฉบับนี้ได้ทันที และในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความคิดเห็นต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยและสั่งการตามความเห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2564

(ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์)

รักษาการอธิการบดี